

Az egyensúly pillérei

Az utóbbi időben egyre kedvezőbb hírekről, elismerő elemzésekről hallani a magyar adórendszerrel összefüggésben. 2019-ben ilyen hír volt, hogy Magyarország az előző évihez képest harminc helyezést javított a Világbank Paying Taxes rangsorában. Szintén nemrég került nyilvánosságra, hogy az előzetes becslések szerint Magyarország 9 százalékos áfarésértékkel büszkélkedhet 2018-ra vonatkozóan, ami uniós szinten is kiemelkedő eredmény. Idekívánkoznak olyan nemzetközi szervezetek elismerő gesztusai is, mint az OECD vagy az IOTA, illetve azoknak a külföldi delegációknak az érdeklődése, amelyek például a NAV digitális megoldásainak tanulmányozására, esetleges átvételére érkeznek Budapestre.

Szándékosan nem belföldi szervezetek elismerését vagy a magyar gazdaság számára fontos, de kívülről talán kevésbé látható eredményeket hoztam példaként, mert a lehető legobjektívebb képet szeretném körvonalazni.

A NAV vezetőjeként szívesen fogalmaznék úgy, hogy mindennek az alapja a hatékony adóhivatal, de tudom, hogy ez nincs így. A magyar adórendszer sikerei jóval több szereplőn múlnak. Ezért is állítom, hiba volna megrésze-gülni a kedvező adatoktól, ugyanis – e sorok olvasói között sokan vannak, akik megerősíthetik – a rendszerben van még tartalék. Minden szereplőnek van abban felelősége, hogy termőre tudjuk-e fordítani mindazt, amire képesek vagyunk, hogy túl tudunk-e lépni saját magunk és környezetünk korlátain.

Mire is gondolok? A magyar adórendszerben négy komoly tényező határozza meg a fejlődés tempóját. Az adó-

zók, a jogalkalmazó, a szakértők és tanácsadók köre és nem utolsósorban a jogalkotó. Ennek a négy tényezőnek az együttműködésén, az egymás közötti kommunikációján és támogatásán áll vagy bukik a közteherviselés érvényesülése, azaz közös, ha úgy tetszik, állami kiadásaink fedezete. Ez egyúttal valamennyi szereplő felelőségét is meghatározza.

De hogyan segít a tartalékok kiaknázásában a szereplők viszonyának egyensúlya? És mik az egyensúly pillérei? Felelőség, együttműködés, támogatás, kommunikáció. Ha mindenki tudja és vállalja a maga felelőségét, akkor legjobb tudása és szándéka szerint teszi a dolgát. Ha a szereplők között jó az együttműködés, akkor minden nézőpont láthatóvá válik, és ez kedvezően hat a szabályozásra. Ha ráadásul mindez támogató közegben működik, akkor az összedódó tudás emeli a hatásfokot. És az egész rendszer működésképtelen, ha a szereplők nem a legjobb kommunikációs stílust és csatornát alkalmazzák a cél érdekében.

Ideális helyzetben, amikor felelőség, együttműködés, támogatás és kommunikáció fogaskerekeként erősítik a harmóniát, az eredmény egyértelműen a versenyképesség, aminek valamennyi szereplő érezheti a hasznát. Hiszen akkor van lehetőség adócsökkentésre, digitalizált és biztonságos adóbeszedésre, aktív, közvetítő szerepét maximálisan betöltő tanácsadói körre, valamint adókötelezettségeit precízen és tudatosan teljesítő adózói társadalom kialakulására. A lehetőség adott, érdemes élni vele...

DR. SORS LÁSZLÓ